

ROMANIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI - SECȚIA A II A PENALĂ
DOSAR NR. ...
ÎNCHEIEREA PENALĂ NR. 950/CO/DL
Ședința din camera de consiliu din 14.09.2015
JUDECĂTOR DE DREPTURI ȘI LIBERTĂȚI: C.B.
GREFIER: D.P

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE – D. N. A a fost reprezentat de procuror D.B..

Pe rol se află soluționarea contestației formulate de inculpatul O.S.M împotriva încheierii de ședință din data de 06.09.2015 pronunțate de Tribunalul București, Secția I Penală, în dosarul nr.

La apelul nominal făcut în ședința din camera de consiliu a răspuns contestatorul - inculpat O.S.M. personal, aflat în stare de arest preventiv și asistat de avocați aleși C.A.F., R.A. și M.V., în baza împuternicirii avocațiale nr./2015 emise de Baroul București.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Judecătorul de drepturi și libertăți de la Curte, din oficiu, pune în discuție necesitatea luării unui supliment de declarație contestatorului-inculpat O.S.M., pentru stabilirea titlului, destinației și provenienței sumei de 25.000 euro, bani pe care acesta a recunoscut în fața judecătorului de drepturi și libertăți de la Tribunal că i-a primit de la inculpatul-denuțător P.B.C.

Judecătorul de drepturi și libertăți de la Curte procedează la audierea contestatorului-inculpat, declarația fiind consemnată și atașată la dosarul cauzei.

Nemaifiind alte cereri de formulat sau excepții de invocat, Judecătorul de drepturi și libertăți de la Curte acordă cuvântul în susținerea contestației.

(.....)

Judecătorul de drepturi și libertăți reține cauza spre soluționare.

JUDECĂTORUL DE DREPTURI ȘI LIBERTĂȚI,

Asupra contestației penale de față:

Prin încheierea de ședință din 6.09.2015, pronunțată de Tribunalul București – Secția I penală, în baza art. 226 și art. 223 alin. 2 C.pr.pen. a fost admisă propunerea formulată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Secția de Combatere a Corupției și s-a dispus luarea față de inculpatul OSM..... a măsurii arestării preventive pe o perioadă de 30 zile, de la data de 07.09.2015 până la data de 06.10.2015, inclusiv.

În baza art. 275 alin. 3 C.pr.pen., cheltuielile judiciare avansate de stat au rămas în sarcina acestuia.

Instanța de fond a reținut că prin referatul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție nr.2015 din data de 06.09.2015, înregistrat pe rolul Tribunalului București - Secția I Penală-Departamentul de Drepturi și Libertăți - la data de 06.09.2015 sub nr. ..., s-a solicitat luarea măsurii arestării preventive față de inculpatul OSM pe o perioadă de 30 de zile, începând cu data de 07.09.2015, până la data de 06.10.2015, inclusiv.

În motivarea propunerii de arestare preventivă formulată s-au arătat următoarele:

Prin ordonanța din data de 06.09.2015 s-a pus în mișcare acțiunea penală împotriva inculpatului OSM..., Primar al MB, sub aspectul comiterii infracțiunii de luare de mită prev. de art. 289 C.pen. cu aplic. art. 6 din Legea nr. 78/2000.

Prin ordonanța nr. 181/P/2015 din data de 06.09.2015, ora 00.32, față de inculpatul OSM a fost luată măsura preventivă a reținerii pe o perioadă de 24 de ore, începând cu data de 06.09.2015, ora 00.33 și până la data de 07.09.2015, ora 00.33.

Din materialul probator efectuat s-a reținut, în esență, (.....)

Împotriva acestei încheieri a formulat contestație inculpatul OSM.

(.....)

Examinând contestația formulată de contestatorul SOM împotriva încheierii din camera de consiliu din 6.09.2015 pronunțate de judecătorul de drepturi și libertăți de la Tribunalul București, secția I Penală, în dosarul nr. ..., judecătorul de drepturi și libertăți de la Curte urmează să constate netemeinicia acesteia, pentru următoarele motive:

Judecătorul de drepturi și libertăți de la Curte va reține că o primă condiție ce trebuie avută în vedere când se examinează legalitatea și temeinicia propunerii de luare a măsurii arestării preventive întemeiate pe disp.art.223 alin.2 C.pr.pen. vizează existența unor probe din care să rezulte presupunerea rezonabilă că persoana în cauză a săvârșit infracțiune intenționată [...] de corupție, textul urmând a fi interpretat în lumina jurisprudenței *Curtii Europene a Drepturilor Omului: articolul 5 par.1 lit. c din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, ratificată de România la data de 20.06.1994 stipulează necesitatea existenței unor motive rezonabile de a presupune că persoana privată de libertate a comis o infracțiune, garantând astfel temeinicia măsurii privative de libertate și caracterul său nearbitrar.*

În hotărârea Murray v. Regatul Unit, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a subliniat că dacă sinceritatea și temeinicia unei bănuieli constituiau elementele indispensabile ale rezonabilității sale, această bănuială nu putea privi ca una rezonabilă decât cu condiția ca ea să fie bazată pe fapte sau informații, care ar stabili o legătură obiectivă între suspect și infracțiunea presupusă. În consecință, nicio privare de libertate nu se poate baza pe impresii, intuiție, o simplă asociere de idei sau de prejudecăți (etnice, religioase sau de altă natură), indiferent de valoarea lor, în calitate de indiciu al participării unei persoane la comiterea unei infracțiuni.

În urma analizei condiției privind exigențele standardului probator necesar a fi întrunit pentru admiterea unei propuneri de arestare preventivă, judecătorul de drepturi și libertăți de la Curte ia act că organele de urmărire penală au întemeiat prezenta propunere de arestare pe probe relevante din care rezultă în mod indubitabil că inculpatul OSM a săvârșit infracțiunea descrisă în actul de sesizare, aspect reținut în mod legal și temeinic în încheierea primei instanțe: pentru a conchide astfel, judecătorul de drepturi și libertăți de la Curte a oferit spațiu clarificării titlului, provenienței și destinației sumei de reprezentând obiectul infracțiunii de luare de mită prev. de art. 289 C.pen. cu aplic. art. 6 din Legea nr. 78/2000 săvârșite de inculpatul OSM constând în aceea că la data de 05.09.2015, în calitate de Primar al MB, în baza unei înțelegeri prealabile cu PBC și SC, zis „G”, a primit de la primul suma de din totalul de pretinși, în mod necuvenit, de cei doi de la S.C. GLC S.R.L, în legătură cu un contract de execuții lucrări efectuate de societatea menționată la Palatul Mogoșoaia, „validând” astfel activitatea infracțională desfășurată de PBC și menținând implicit într-o funcție publică importantă un funcționar corupt, prin încălcarea atribuțiilor sale prevăzute de Legea nr.215/2001, republicată, privind administrația publică locală, referitoare la procedura de eliberare din funcție a conducătorilor instituțiilor publice de interes local.

Ab initio, se impune precizarea că întrunește condițiile de tipicitate a infracțiunii de luare de mită prevăzute de art.289 Cod penal atât fapta de pretindere, cât și fapta de primire de bani sau alte foloase care nu i se cuvin în legătură cu îndeplinirea, neîndeplinirea sau întârzierea îndeplinirii unui act care intră în îndatoririle sale de serviciu sau în legătura cu îndeplinirea unui act contrar acestor îndatoriri de către funcționarul public. A interpreta voința legiuitorului de edictare a elementului material al laturii obiective a infracțiunii de luare de mită (verbum regens) în sensul că pentru a întruni conținutul constitutiv a infracțiunii de luare de mită este necesar ca acțiunea de primire să fie precedată în mod obligatoriu de o acțiune de pretindere înseamnă a adăuga la Lege, aspect nepermis Interpretului.

În prealabil, judecătorul de drepturi și libertăți de la Curte apreciază netemeinicia criticilor de nelegalitate aduse încheierii atacate, apreciind că în mod judicios a apreciat judecătorul de drepturi și libertăți de la Tribunal că nu se impune excluderea din materialul probator a unor mijloace de proba administrate în cursul urmăririi penale, pentru următoarele considerente:

În primul rând, judecătorul de drepturi și libertăți a amintit că verificarea legalității mijloacelor de proba excede prezentei proceduri, aceasta putând face obiectul camerei preliminare, în conformitate cu dispozițiile art. 344 și urm. C.pr.pen., în ipoteza în care urmărirea penală se va finaliza prin emiterea rechizitoriului și trimiterea în judecată a inculpatului.

În al doilea rând, argumentele avocatului ales al inculpatului, (...) nu pot fi reținute.

Astfel,, judecătorul de drepturi și libertăți a constatat că audierea în calitate de suspect a numitului PBC a început în dimineața zilei de 06.09.2015, la ora 06:14 iar cererea formulată de apărătorii aleși ai inculpatului, prin care au solicitat să fie încunoștiințați de data și efectuarea oricărui act de urmărire penală, în vederea participării la acesta, a fost transmisă prin fax și recepționată de unitatea de parchet la ora 06:27.

În aceste condiții, nu se poate susține că procurorul de caz a încălcat în vreun fel dreptul la apărare al inculpatului, de vreme ce solicitarea avocatului ales a fost formulată ulterior începerii audierii suspectului PBC.

Revenind la criticile vizând netemeinicia încheierii atacate, Curtea ia act că în speța de față, nici în fața judecătorului de drepturi și libertăți de la Tribunal, nici în fața judecătorului de drepturi și libertăți de la Curte, inculpatul OSM nu a contestat niciodată faptul că la data de 05.09.2015, în jurul orei 19:00, denunțatorul PBC s-a prezentat la locuința sa, situată în comuna ..., jud. ..., ocazie cu care i-a remis acestuia din urmă suma de

Relevante pentru reținerea situației de fapt sunt următoarele mijloace de probă și procedee probatorii: (...)

Audiat pe larg în fața judecătorului de drepturi și libertăți de la Curte (după ce Curtea a pus din oficiu în discuție necesitatea administrării unui supliment de declarație inculpatului pentru clarificarea titlului, provenienței și destinației sumei de, bani pe care inculpatul SMO (...)

Judecătorul de drepturi și libertăți de la Curte are în vedere că, potrivit disp.art. 11 Cod civil, nu se poate deroga prin convenții sau acte juridice unilaterale de la legile care interesează ordinea publică sau de la bunele moravuri.

Respectarea ordinii publice și a bunelor moravuri impune interzicerea reinserării produsului infracțiunilor de corupție în circuitul civil, chiar și prin încheierea unor acte juridice cu titlu gratuit, independent de reținerea întrunirii condițiilor de tipicitate a infracțiunii de spălare a banilor prev. de art.29 alin.1 lit.a) din Legea nr.656/2002. (faptă ce nu face obiectul sesizării cu propunerea de arestare preventivă).

Curtea are în vedere că obiectul contractului trebuie să fie determinat și licit, sub sancțiunea nulității absolute. Obiectul este ilicit atunci când este prohibit de lege sau contravine ordinii publice ori bunelor moravuri (art. 1225 alin.2, 3 C.civ.). În ceea ce privește obiectul obligației, adică prestația la care se angajează debitorul, disp.art.1226 alin.2 C.civ. prevăd că sub sancțiunea nulității absolute, că trebuie să fie determinat sau cel puțin determinabil și licit.

În continuare, judecătorul de drepturi și libertăți de la Curte a constatat că se impune clarificarea titlului care justifică remiterea sumei de 11 000 Euro familiei N: judecătorul de drepturi și libertăți de la Curte a fost interesat să verifice dacă disponibilitățile bănești ale inculpatului găsite în cash la percheziția imobiliară efectuată în incinta imobilului din ... (chiar și fără luarea în considerare a sumelor găsite la etajul imobilului unde a locuit tatăl său în ultima parte a vieții, în privința cărora inculpatul a precizat că a uitat de existența acestora) ar fi permis achitarea unor pretinse datorii personale, pe care acesta le-a declarat că urma să le onoreze urgent, înaintea celorlalte obligații financiare ale acestuia, dar și pentru oferirea unui ajutor de ... doamnei consilier juridic PI de la CM.

În acest context, inculpatul a precizat că (...)

În privința condițiilor acordării „împrumutului” de către inculpatul-denunțator PBC, inculpatul OSM a precizat că, (...)

Judecătorul de drepturi și libertăți de la Curte a fost interesat să stabilească și natura relației dintre inculpat și martorul denunțator, frecvența vizitelor denunțatorului la precum și motivul vizitelor: inculpatul OSM a declarat că (...)

Interpelat fiind de judecătorul de drepturi și libertăți de la Curte de ce aceste discuții legate de bunul mers al PMB nu se purtau în timpul orelor de serviciu, la sediul Primăriei, inculpatul a precizat (...)

.....

Revenind la infracțiunea de luare de mită care face obiectul prezentei propuneri de arestare preventivă, inculpatul (...)

(...), Curtea reține că din analiza indicatorilor financiari ce rezultă din bilanțul contabil al celor trei societăți pentru activitatea desfășurată în anul 2013, precum și a declarațiilor 394 depuse de societăți aferente activității desfășurate în anul 2013 rezultă că:

(...)

Curtea urmează să precizeze că dacă s-ar aduna lucrările subcontractate către cele trei societăți controlate de către denunțator (...) și cele subcontractate în mod real către S.C. ETC S.A., după cum rezultă din înscrisurile menționate mai sus, s-ar ajunge în situația în care societatea denunțatoare GLC ar fi subcontractat 150 % din lucrări, fapt imposibil. În plus, S.C. ETC S.A. și nu cele trei societăți a fost subcontractorul declarat autorității contractante și care, în calitate de executant efectiv, a participat la procedura de recepție la finalul execuției, aspect pe care inculpatul SO a negat că l-ar cunoaște în fața judecătorului de drepturi și libertăți de la Curte.

(...)

Pe cale de consecință, judecătorul de drepturi și libertăți de la Curte va reține un element de inadvertență în poziția inculpatului de apărător al cheltuielii eficiente a banilor publici: în accepția inculpatului, (...)

Expressis verbis, în fața judecătorului de drepturi și libertăți de la Curte inculpatul a precizat că (.....)

Curtea reamintește că potrivit dispozițiilor art. 4 din Legea nr. 656/2002, prin BENEFICIAR REAL se înțelege orice persoană fizică ce deține sau controlează în cele din urmă clientul și/sau persoana fizică în numele ori în interesul căruia/căreia se realizează, direct sau indirect, o tranzacție ori o operațiune.

Rezultă, așadar, că verificarea potențialei incompatibilități a denunțatorului P a avut ca obiect doar lămurirea împrejurării dacă acesta figurează ca împuternicit, administrator, asociat sau acționar al unor societăți prin care se încasau bani din fondurile municipalității și din care erau remise sume de bani inculpatului, ordonator principal al acestor fonduri, deși inculpatul P i-a adus la cunoștință PG al MB că este beneficiarul real al acestora. Altfel spus, pentru PG al MB, a proteja climatul de legalitate se rezumă la protejarea unor aparențe înșelătoare: „să fie în regulă în acte”, chiar și atunci când subordonații îi aduc la cunoștință că încalcă legea.

Inculpatului OSM i-au fost solicitate în continuare de judecătorul de drepturi și libertăți de la Curte clarificări pe marginea atitudinii pe care avut-o în avut-o față de actele ilicite comise de către angajatul său, deoarece scurgerea unor uriașe sume de bani din economia legală pune în pericol însăși esența Statului de Drept, prin împietarea aducerii la îndeplinire a obligațiilor de a asigura servicii de bază cetățenilor și prin reducerea capacității de a susține dezvoltarea economică, socială și politică. Or, potrivit art. 2.1 din Pactul internațional asupra drepturilor economice, sociale și culturale, adoptat în anul 1966, Statul trebuie să folosească la maximum resursele disponibile pentru a garanta acestor drepturi cetățenilor săi, iar inculpatul, în calitate de ordonator principal de credite al Municipiului București, avea ca principală atribuție de serviciu să vegheze ca activitatea de alocare a resurselor pe care le gestiona să aibă loc într-un climat de legalitate și moralitate: pentru atingerea acestui deziderat, Primarul general al MB ar fi trebuit să se asigure că niciun funcționar public aflat în subordinea sa nu înțelege să-și rotunjească veniturile din banii municipalității, iar în măsura în care afla despre potențialele abateri de la legalitate și moralitate să ia măsuri drastice pentru reprimarea elementelor criminogene din cadrul organizației.

Or, din denunțul formulat (...) în fața organelor de urmărire penală, care se coroborează cu (...) (...) rezultă că inculpatul PBC a fost de acord ca remiterea mitei să se realizeze prin viramente bancare din contul societății denunțatoare GLC SRL în contul unor societăților al căror beneficiar real era PBC, fapte ce

întrunesc, totodată, și condițiile de tipicitate a infracțiunii de spălare a banilor, prev.de art.29 alin. lit.b) din Legea nr.656/2002.

Curtea reține, pe de altă parte, din denunțul înregistrat în evidențele DNA în data de ... care se coroborează, dar și cu declarația denunțatorului PB, că potrivit înțelegerii acceptate de denunțatorii S C GLC SRL, GT, GCG, POA, au fost perfectate două acorduri-cadru încheiate între persoana juridică denunțatoare SC GLC SRL și C.C.P.B.P.B., unul în luna aprilie 2013 (negociat, semnat și derulat cât timp PBC era director al acestei instituții) și unul în luna ianuarie 2014 (negociat în cât timp acesta încă mai avea calitatea de director al instituției, dar semnat și derulat după PBC devenit director la A.C.C.U.), numite în mod obișnuit „aleile”, respectiv „gardul” și două subcontractări a două din contractele subsecvente acordului-cadru încheiat între A.C.C.U., prin director PBC, și S.C. DCI S.R.L., a cărei activitate este condusă tot de PBC, prin interpusul BC (lucrările de „apă și canal”), precum și un contract subsecvent încheiat între societatea denunțatoare și C.C.P.B.P.B. în baza celui de-al doilea acord cadru menționat mai sus (lucrările la „restul de gard de la M...”).

În fapt, în baza acordului-cadru cu numărul .../.... având ca obiect „Execuție lucrări de întreținere și reparații drumuri C.C.P.B.P.B.” au fost încheiate între C.C.P.B.P.B. și asocieria formată din societatea denunțatoare și S.C. ETC S.A., un număr de șapte contracte subsecvente, precum și patru contracte de lucrări, atribuite prin achiziție directă, în valoare totală de 4.649.868,72 lei cu tot cu TVA (aproximativ 1.044.914 euro).

Cu titlu de mită și preț al influenței asupra Primarului și directorului economic, pentru efectuarea acestor lucrări, potrivit înțelegerii infracționale, denunțatorii au achitat către PBC în total, suma totală de 2.291.004,38 lei (aproximativ 514.832 euro), astfel:

- în contul S.C. DP S.R.L., a cărei activitate era condusă de PBC prin interpusul AR, zis „R”, suma de 1.380.932,94 lei,

- în contul S.C. SCC S.R.L. (CUI ...), de unde au fost obținuți de PBC cu ajutorul lui NI zis „O”, suma de 399.346,71 lei,

- în contul S.C. DL S.R.L. (CUI....), de unde au fost obținuți de PBC cu ajutorul aceluiași NI, zis „O”, suma de 510.724,72 lei.

(...)

Inculpatul a declarat în fața judecătorului de drepturi și libertăți de la Curte: (...)

Că inculpatul, în calitate de fost primar al municipiului București, trebuia să cunoască semnificația sintagmei de beneficiar real al unei societăți comerciale rezultă din împrejurarea că deține unele active financiare constând în conturi deschise la diferite bănci (reliefate în declarațiile de avere aferente anilor 2009/2014, aflate la filele...., unde se face referire la conturi deschise la diferite bănci, începând cu anul 2008, an în care, în data de 30 aprilie 2008, a intrat în vigoare OUG nr.53/2008 privind modificarea și completarea Legii nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism.

Or, prin art. I pct. 12 din Ordonanța de urgență nr. 53 din 21 aprilie 2008 privind modificarea și completarea Legii nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, publicată în M. Of. cu numărul 333 din data de 30 aprilie 2008, a fost introdus, pentru prima dată în legislația românească, un text de lege care obligă entitățile raportoare să aplice trei categorii de măsuri necesare cunoașterii clientelei: standard, simplificate și suplimentare. În acest sens sunt dispozițiile articolului 8¹ din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, republicată în M. Of., conform disp. art. IV din Ordonanța de urgență nr. 53 din 21 aprilie 2008.

Acest act normativ transpune în legislația românească cea de-a treia Directivă anti-spălare (Directiva 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2005 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului, cunoscută ca Directiva a III-a, transpusă de România prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2008 privind modificarea și completarea Legii nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, publicată în Monitorul Oficial nr. 333

din 30/04/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 238/2011). Astfel, pentru prima dată în legislația comunitară prin Directiva a III-a anti-spălare au fost stabilite criteriile de listare a „persoanelor expuse politic” și a fost definit „beneficiarului real”. Potrivit prevederilor Directivei, persoanele expuse politic sunt definite ca fiind persoanele fizice care exercită sau au exercitat funcții publice importante, membrii direcțiilor familiilor acestora, precum și persoanele cunoscute public ca asociați apropiați ai persoanelor fizice care exercită funcții publice importante, după cum urmează: șefii de stat, șefii de guverne, membrii parlamentelor, comisarii europeni, membrii guvernelor, consilierii prezidențiali, consilierii de stat, secretarii de stat; membrii curților constituționale, membrii curților supreme sau ai altor înalte instanțe judecătorești ale căror hotărâri nu pot fi atacate decât prin intermediul unor căi extraordinare de atac, membrii curților de conturi sau asimilate acestora, membrii consiliilor de administrație ale băncilor centrale, ambasadorii, însărcinații cu afaceri, ofițerii de rang înalt din cadrul forțelor armate, conducătorii instituțiilor și autorităților publice, membrii consiliilor de administrație și ai consiliilor de supraveghere și persoanele care dețin funcții de conducere ale regiilor autonome, ale societăților comerciale cu capital majoritar de stat și ale companiilor naționale.

Prin beneficiar real se înțelege orice persoană fizică ce deține sau controlează în cele din urmă clientul și/sau persoana fizică în numele ori în interesul căruia/căreia se realizează, direct sau indirect, o tranzacție sau o operațiune.

În ceea ce privește rațiunea transpunerii acestui text din actul comunitar care consacră obligația entităților raportoare de cunoaștere a clientelei (Know Your Customer) precizăm că din cauza monitorizării la care sunt expuse persoanele expuse politic, atât în țară, cât și în străinătate, acestea apelează, cu titlu de obișnuință, la persoane interpușe pentru desfășurarea activităților financiare.

Avându-se în vedere că nici la nivel internațional, nici la nivel național, nu există o listă exhaustivă a persoanelor expuse politic, entitățile financiare trebuie să facă propriile cercetări pentru identificarea acestora. În esență, acest proces impune băncilor să adopte strategii înțelepte în aplicarea politicilor și a procedurilor de monitorizare a persoanelor expuse politic. Aceste proceduri ar trebui, în principal, să identifice persoana deținătoare a contului, dar și a beneficiarului efectiv, țara de origine a acestora, să obțină informații despre sursele de venit ale acestora și despre posibilele ocupații sau funcții deținute, să verifice statutul membrilor de familie sau persoanelor apropiate persoanelor expuse politic atunci când aceste persoane derulează tranzacții prin intermediul entităților financiare, să depună diligențe maxime pentru obținerea accesului la toate sursele de informații, privind persoanele expuse politic (baze de date ale guvernului, publicații periodice, baze de date publicate pe internet etc.).

Aceste obligații, având ca obiect salvagardarea reputației instituției financiare, nu înlătură obligația depunerii unei declarații din partea unei persoane care deschide un cont bancar privind beneficiarul real al fondurilor.

Deosebit de semnificative pentru evidențierea poziției inculpatului în raport cu valențele sintagmelor de **BENEFICIAR REAL**, **INCOMPATIBILITATE** și **CONFLICT DE INTERESE** sunt explicațiile sale privind structura acționariatului firmelor MP SRL, unde figura ca asociat, în timp ce era senator și apoi PG al MB, conform declarațiilor de interese aferente anilor 2008-2013, aflate la filele....

Nici împrejurarea că inculpatul a recunoscut că (....)

Curtea amintește că în doctrina de specialitate au fost consacrate spații adânci de reflecție decriptării modului de constituire a unor societăți de fațadă, iar astăzi secretul a devenit de polișinelă, deoarece prin intermediul Internetului sunt prezentate avantajele și modul de funcționare a unor astfel de investiții securizate, în sensul că, după utilizarea acestor tehnici de spălare a banilor constituite în deplină legalitate, așa-zii acționari sau membrii fondatori (nominees) dispar, dar nu înainte de a da împuternicire legală beneficiarului real, conducătorului din umbră, stăpânului afacerilor, documentul fiind cerut de bancă pentru cunoașterea clientului. Astăzi, aceste aspecte sunt cunoscute de publicul larg, beneficiile utilizării acestor montaje putând fi împărțite oamenilor de „afaceri” printr-o simplă accesare pe youtube a avantajelor constituirii unei societăți în Elveția: a se vedea, spre exemplu, rezultatele căutării , „.....

Având în vedere că, în sine, constituirea acestor companii nu este ilegală, deoarece respectă prevederile legislației sub imperiul căreia au fost înființate, urmează să fie analizat de organele judiciare dacă nu cumva utilizarea lor nu este deturnată în scopul asigurării reușitei procesului de spălare a banilor. Societățile ecran au totuși potențial criminogen, de vreme ce prin înființarea lor se urmărește evitarea plății

impozitului, situație în care nu avem de-a face cu optimizarea fiscală, ci cu fapte de evaziune fiscală și spălare de bani. Cele mai multe activități infracționale efectuate prin intermediul acestora au loc pe teritoriul statului unde au loc investițiile, și nu în locul de înființare a acestora.

De aceea, pentru buna desfășurare a procesului penal, este necesar ca anchetatorii să efectueze și analiza fluxurile financiare, în vederea identificării, localizării și indisponibilizării produsului altor posibile infracțiuni săvârșite de inculpate. Doar dacă nu există conturi corespondente ale filialelor băncilor off-shore în România, unde s-ar putea păstra în cea mai rafinată discreție produsul infracțiunii, pe calea unei comisii rogatorii se va solicita identificarea și indisponibilizarea bunurilor aflate în paradisurile fiscale, în vederea garantării confiscării speciale.

Altfel spus, este necesară enumerarea tuturor elementelor de fapt care să permită judecătorului să stabilească intenția făptuitorului: fie utilizarea acestor societăți pentru mascarea investitorului, stăpânului afacerii, fie pentru căpușarea unor societăți de stat prin simularea unor afaceri sub paravanul cărora se translatează bunurile provenite din infracțiuni.

Acestea sunt aspecte care trebuie să primească o soluționare unitară, fie și măcar din considerente de ordin moral, deoarece fragmentările secvențelor procesuale, pierderea probelor privind fluxurile financiare cu greu ar putea aduce la asigurarea dezideratului că NIMENI NU TREBUIE SĂ RĂMÂNĂ CU PRODUSELE OBȚINUTE DIN SĂVĂȘIREA DE INFRACTIUNI. Or, investigațiile financiare sunt cruciale pentru identificarea, indisponibilizarea și evaluarea bunurilor susceptibile de a fi confiscate la sfârșitul procesului penal.

În finalul acestei încheieri, Curtea va analiza și potențialul inculpatului de a împiedica strângerea de dovezi în condiții de loialitate pentru documentarea completă a activității infracționale, pentru a nu se împiedica buna desfășurare a procesului penal judecătorul de drepturi și libertăți urmând să justifice necesitatea luării celei mai drastice măsuri de prevenție, conform disp art 202 C pr.pen.

De menționat însă că în declarațiile de avere ale inculpatului din anii 2013, 2014 nu figurează persoana în favoarea căreia i s-au cedat părțile sociale, respectiv creanțele, veniturile aferente cedării acestora fiind înregistrate la rubricile privind venituri din activități independente și venituri din cedarea folosinței bunurilor.

(...)

Deși judecătorul chemat să decidă asupra necesității dispunerii celei mai drastice măsuri preventive pentru buna desfășurare a procesului-penal în care este inculpat fostul primar al MB nu este obligat să identifice beneficiarul real al societăților comerciale a căror structură a fost concepută pentru a nu permite verificarea beneficiarului real aflat în spatele oamenilor de paie care apar ca acționari sau membri fondatori, trebuie precizat că Dreptul societăților comerciale trebuie clădit pe bază de transparență, condiție *sine qua non* pentru conservarea Democrației: în raport cu această precizare, nu poate trece neobservată împrejurarea că veniturile de 8000 Lei, 597400 lei și 20500 EUR, ce i s-ar fi cuvenit inculpatului în urma perfectării unor contracte de cesiune de creanțe/ părți sociale cu fratele și fiul acestora în anul 2013 nu au fost încasate niciodată de inculpat, rămânând în conturile societăților MP/A., inculpatul neintenționând să apeleze la acești bani pentru achitarea datoriei de 11000 EURO aferente contractului de promovare a imaginii sale dar și a PMB.

(...)

În fața judecătorului de drepturi și libertăți de la Curte, inculpatul a precizat (...)

Revenind la evenimentele petrecute în data de 05 .09.2015, inculpatul

Interpelat fiind de Curte, inculpatul

Mai arată inculpatul că

În continuare, fiindu-i adus la cunoștința de instanța judecătorească

Judecătorul de drepturi și libertăți de la Curte a fost interesat să clarifice și de ce resursele bănești găsite la in cash la percheziție nu au fost utilizate, deși erau suficiente, pentru achitarea datoriei de 11.000 euro pe care inculpatul a precizat ca o are fata de familia N. si acordării unui ajutor d-nei consilier PI de la CM pentru o intervenție medicală. Inculpatul a declarat următoarele....

(.....)

Judecătorul de drepturi și libertăți de la Curte a fost interesat să clarifice și de ce inculpatul și-a amintit doar pe holurile DNA-ului că urma să își ajute prietena în problema cu groapa.

(....)

În raport cu cele expuse mai sus, judecătorul de drepturi și libertăți de la Curte apreciază că în mod corect a conchis judecătorul de drepturi și libertăți de la Tribunal că inculpatul cunoștea proveniența ilicită a sumei de bani primită, aspect ce rezultă în mod clar din conținutul dialogului purtat cu PBC, în locuința sa, când imediat după remiterea banilor spunându-i-se „25 de la M...”, reacția inculpatului a fost aceea de a spune „Da, da, da! Mulțam!” (....).

(.....)

Pentru judecătorul de drepturi și libertăți de la Curte devin incompreensibile resorturile primirii unui împrumut de 20 000 Euro (cum a susținut inculpatul O că se aștepta să primească de la denunțator)- 25000 Euro într-o pungă de cadouri fără a se număra banii, în ipoteza în care s-ar fi intenționat restituirea acestora: la contractarea acestui împrumut, chiar și dacă nu ar fi încheiat în formă scrisă, chiar și dacă avea ca obiect sume mai mici decât cele păstrate în cash la reședința fostului PG al MB (supuși confiscării speciale sau confiscării extinse potrivit disp.art.306 alin.7 C.pr.pen.) , având în vedere că în fața judecătorului de drepturi și libertăți de la Curte inculpatul a precizat că (...), Curtea apreciază că era de bun-simț juridic ca inculpatul să aducă la cunoștința pretinsului împrumutător termenul de restituire a banilor.

(...)Întrebat de judecătorul de drepturi și libertăți cu privire la (...)

O altă condiție pentru a se dispune măsura arestării preventive se referă la existența unuia dintre cazurile prevăzute de art.223 C.pr.pen: fiind întrunită condiția existenței probelor din care rezultă suspiciunea rezonabilă că inculpatul OSM a săvârșit infracțiunea de corupție reținută în sarcina sa, Curtea urmează să evalueze dacă gravitatea faptei, modul și circumstanțele de comitere a acesteia, anturajul și a mediul din care acesta provine inculpatul, împrejurări privitoare la persoana acestuia, impun ca privarea sa de libertate să fie necesară pentru înlăturarea unei stări de pericol pentru ordinea publică. La analiza proporționalității ingerinței, judecătorul de drepturi și libertăți de la Curte va avea în vedere că prin hotărârea Scundeanu vs. România din 16 februarie 2010, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a amintit că referirea la pericolul pentru ordinea publică nu poate fi invocată de o manieră abstractă de către autorități: luarea în considerare a pericolului pentru ordinea publică se poate face doar în circumstanțe excepționale, în care există probe care să indice magnitudinea pericolului real pentru ordinea publică pe care l-ar prezenta lăsarea unui acuzat în libertate.

Judecătorul de drepturi și libertăți de la Curte a prezentat, pentru respectarea exigențelor de legalitate și de proporționalitate a dispunerii măsurii preventive faptele concrete care fundamentează riscul pentru buna desfășurare a procesului penal a lăsării inculpatului în libertate, explicând imposibilitatea de a aplica măsuri alternative detenției.

Nu în ultimul rând, Curtea evidențiază că luarea măsurii de prevenție a arestării preventive fata de inculpatul menționat în referat, necesară pentru garantarea unei bune desfășurări a procesului penal, se impune nu numai pentru celeritatea și eficientizarea desfășurării urmăririi penale, ci și pentru luarea, în aceasta fază incipientă a procesului penal, a unor măsuri de indisponibilizare cu privire la bunurile mobile și imobile ale inculpatului, inclusiv asupra activelor și părților sociale ale societăților MP SRL, AC, A, stabilirea beneficiarilor reali ai acestor societăți, precum și a celorlalte persoane implicate în circuitul infracțional, în vederea confiscării speciale (organul de urmărire penală va avea în vedere și posibilitatea verificării instituirii acestor măsuri în vederea confiscării extinse, în lumina principiilor care guvernează instituția confiscării în sistemul nostru drept- sancțiune de drept penal și nu sancțiune penală, neverificându-se în cazul acesteia criteriile avute în vedere în lumina jurisprudenței CEDO-cauza Welch împotriva Marii Britanii pentru a se pune problema retroactivității legii penale). Este de la sine înțeles că art 249 C pr pen permite luarea unor masuri de indisponibilizare cu privire la alte categorii de terți neparticipanți la procesul penal, în vederea confiscării speciale.

Judecătorul de drepturi și libertăți de la Curte urmează însă să menționeze că buna desfășurare a procesului penal pentru a cărei garantare este necesară analiza oportunității luării unei măsuri de prevenție presupune, inter alia, reducerea motivației infractorilor angrenați în activități de corupție privind implicarea

în viitoare activități infracționale, inclusiv prin introducerea sumelor de bani care au produs dezechilibre sistemului financiar în economia legală: activitatea de recuperare a produsului infracțiunii în scopul îndeplinirii obligațiilor pe care orice stat îl are față de cetățenii lui devine condiție sine qua non pentru asigurarea conservării Democrației și a salvagădării Statului de Drept.

Astfel, pentru lipsirea infractorului de produsul activității sale infracționale este util și absolut indispensabil ca în paralel cu realizarea unei anchete penale să se realizeze și o investigație financiară de natură a identifica toate bunurile care pot fi indisponibilizate prin aplicarea unui sechestru, în vederea confiscării speciale și confiscării extinse.

Din acest considerent, organele de anchetă trebuie să acorde o atenție sporită urmării, identificării, evaluării, ridicării bunurilor în vederea luării măsurilor asigurătorii încă din primele momente ale demarării anchetei. Plasarea activității de recuperare a produsului infracțiunii pe un plan secund atrage în mod inevitabil eșecul acesteia deoarece i se acordă infractorului timpul necesar de a-și ascunde sub orice formă bunurile, după ce a aflat că activitatea sa infracțională a fost descoperită.

De altfel, integrarea unei investigații financiare în cadrul oricărei anchete penale ce vizează infracțiuni economico-financiare, în cadrul cărora includem și infracțiunile de corupție, conform Recomandării Consiliului Europei privind Criminalitatea economică (Recommendation R (81)12 on Economic Crime adopted by the Committee of Ministers on 25 June 1981) este esențială.

Buna desfășurare a procesului penal - condiție generală prevăzută de art.202 C.pr.pen- în raport cu care se apreciază oportunitatea luării unei măsuri de prevenție presupune, pe de altă parte, garantarea activității de administrare a probelor într-un climat de loialitate.

Or, în mod judicios judecătorul de drepturi și libertăți de la Tribunal a reținut că au existat indicii în sensul ca buna desfășurare a procesului penal ar fi afectată în situația în care s-ar dispune fata de acesta oricare dintre măsurile preventive prevăzute de art.202 alin.4 lit.b-d C.pr.pen., având în vedere că este posibil ca inculpatul să influențeze ancheta, în special prin prisma calității pe care o deține – aceea de Primar al MB.

O dovadă în acest sens o reprezintă convorbirea purtată în seara zilei de 05.09.2015, pe holul DNA, în cursul căreia inculpatul OSM i-a indicat în mod repetat suspectului PBC: „Nu dăm declarații...”, „N-o să dăm declarații.”, „Nu dăm declarații, chemăm avocatul.” (...).

Mai mult, aflând că suspectul PBC nu cunoștea dacă banii erau sau nu marcați, inculpatul OSM i-a cerut acestuia să declare la fel: „Banii. ...[neinteligibil, vorbește în șoaptă]... ai venit să... doamna M. cu Groapa...”, „De aia..”, mai precis „De aia te-am chemat, cu Groapa... madam M. încercând așadar să determine suspectul să susțină că motivul sosirii sale în imobilul de la nu avea legătură cu vreo sumă de bani.

Explicația dată de inculpat în fața judecătorului, vizavi de aceasta discuție,, a fost analizată pe larg de judecătorul de drepturi și libertăți de la Curte (...)

În acest context, luarea unei măsuri preventive mai blânde ar fi de natură să genereze o reacție de profundă indignare în rândul membrilor societății, și să încurajeze conduite similare, prin anticiparea unei reacții blânde din partea organelor judiciare. Argumentele ținând de situația familială a inculpatului, de starea de sănătate, nu pot conduce la acest moment la respingerea propunerii de luare a măsurii arestării preventive, cu atât mai mult cu cât posibilele repercusiuni asupra întregii societăți au fost anticipate și acceptate, neconstituind o piedică în punerea în executare a rezoluției infracționale.

Este adevărat că până la rămânerea definitivă a unei hotărâri într-o cauză penală, persoana judecată se bucură de prezumția de nevinovăție, însă legiuitorul a stabilit ca, în cazul în care se regăsesc anumite condiții expres prevăzute, să se poată lua una din măsurile preventive, indiferent dacă acuzatul recunoaște sau nu săvârșirea faptelor pentru care este judecat, dacă are sau nu antecedente penale, normele de procedură interne fiind în deplin consens cu dispozițiile art.5 și 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Curtea apreciază că luarea măsurii arestării preventive față de inculpat este necesară pentru a garanta buna desfășurare a procesului penal, având în vedere gravitatea faptei care i se impută: or, gradul concret de pericol social și valorile sociale presupus a fi fost vătămate prin activitatea infracțională, fiind aduse vătămări unor valori sociale în principal ocrotite de legea penală și procesual penală, respectiv relațiile sociale în baza cărora Statul este obligat să-și îndeplinească îndatoririle de bază față de toți membrii societății, precum și urmările socialmente periculoase produse sau care s-ar fi putut produce dacă denunțatorul nu ar fi adus la

cunoștința organelor de urmărire penală respectivele fapte justifică concluzia potrivit căreia rezonanța socială negativă a faptelor săvârșite de inculpat nu s-ar putea diminua prin trecerea timpului.

Dimpotrivă, măsura arestării preventive se impune în acest stadiu procesual și pentru identificarea fluxurilor financiare rezultate din documentarea altor activități similare, în conformitate cu disp art 306 alin 7 C pr pen și pentru a nu da posibilitatea inculpatului să ascundă probele necesare efectuării unei investigații economice paralele și proactive care să permită atât documentarea activității infracționale, cât și indisponibilizarea produsului infracțiunii în vederea confiscării speciale și a confiscării extinse.

În vederea justei soluționări a cauzei și a aflării adevărului, se impune efectuarea actelor de urmărire penală pentru documentarea completă a activității infracționale, timpul curs de la data prezumtivelor fapte (5.09.2015) nefiind per se un element de natură să imprime organului judiciar o altă concluzie.

În raport cu cele ce preced, Curtea, în baza art.425¹ alin.7 pct.1 lit.b C. pr. pen. va respinge, ca nefondată, contestația formulată de contestatorul inculpat OSM.

În baza art.275 alin.2 C. pr. pen. va fi obligat contestatorul la plata sumei de 200 lei cu titlu de cheltuieli judiciare avansate de stat.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D I S P U N E

În baza art.425¹ alin.7 pct.1 lit.b C. pr. pen. respinge, ca nefondată, contestația formulată de contestatorul inculpat OSM împotriva încheierii de ședință pronunțată de Tribunalul București – Secția I penală în data de 06.09.2015 în dosarul nr.....

În baza art.275 alin.2 C. pr. pen. obligă contestatorul la plata sumei de 200 lei cu titlu de cheltuieli judiciare avansate de stat.

Definitivă.

Pronunțată astăzi 14.09.2015, în camera de consiliu.